

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 9611

гр. София, 26.11.2021 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 50 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и шести ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: ДЕСИСЛАВА ИВ. ТОДОРОВА

като разгледа докладваното от ДЕСИСЛАВА ИВ. ТОДОРОВА Частно гражданско дело № 20211110146196 по описа за 2021 година

О

като разгледа докладваното на 26.11.2021 г., 16,18 часа, ч. гр. дело № 46196/2021 г. по описа на Съда, за да се произнесе, съобрази :

Производството е по реда на чл. 420 от ГПК.

Образувано е по Искане вх. №94529/24.11.2021г. на длъжника С. СЛ. К. и СТ. Р. К., с което настояват съдът да постанови спиране на изпълнението по изп.дело №6280/2021г. по описа на ЧСИ Н.М. с рег. №841 на КЧСИ, образувано по изпълнителен лист, издаден въз основа на заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417, т.2 от ГПК, постановена по настоящото дело.

Излагат се фактически твърдения, че преди образуване на заповедното производство длъжниците са приели по опис наследството на Д.С. К. (съдлъжник по кредитното правоотношение, по което са заявени паричните вземания, предмет на заповедта за изпълнение) по реда на чл. 61, ал.2 от ЗН, съгласно решение по гр.дело №1040/2020 г. по описа на РС – Благоевград. Посочват, че по реда на чл. 65 от ЗН се разпоредели с два имота, активи от приетото наследство по опис. Твърдят, че с прехвърляне на имотите имуществената маса от наследството е изчерпана, а наследниците отговарят само до размера на полученото наследство. Сочат, че по изп. дело неоснователно са предприети действия по изпълнение върху тяхно имущество, което не е включено в описа. Поддържат хипотезата на чл. 420, ал.2, т. 1 от ГПК. Представят писмени доказателства.

След като взе предвид доводите на молителя, доказателствата делото и приложимия

закон, Съдът намира следното:

Съдът при служебно извършена проверка установява, че в електронна деловодна система са регистрирани с Вх.№ 94524/24.11.2021 г. Възражение и с Вх.№ 94526/24.11.2021 г. Възражение, съответно на С.К. и на С.К., в което е обективизирано изрично волеизявление, че не се дължи изпълнение по издадената заповед за изпълнение. Тези документи не са сведени до знанието на съдията докладчик с докладваната с последващ вх. номер молба по чл. 420 от ГПК. При това положение съдът приема, че възражението по чл. 414 от ГПК на всеки един длъжник, като подадено на 24.11.2021 г. е в едномесечния срок по чл. 414, ал. 2 от ГПК предвид датата на покана за доброволно изпълнение по изп.дело №6280/2021 г., която е с изх.дата -25.10.2021 г. С оглед на това молбата по чл. 420 от ГПК е допустима. Разгледана по същество молбата е неоснователна.

Съгласно чл. 420, ал. 2, т.1 от ГПК, съдът, постановил незабавното изпълнение, може да го спре, когато е направено искане за спиране, подкрепено с писмени доказателства, че вземането не се дължи. Убедителни писмени доказателства по смисъла на цитираната разпоредба представляват такива документи, от които може да се установи, че процесните вземания не са възникнали или са били погасени по някакъв начин, вкл. *ex lege*, т.е. че изпълнение не се дължи; за съществуването на вземането по основание и размер, удостоверено в заповедта за изпълнение.

От представените писмени доказателства се изяснява, че длъжниците са наследници по закон на Д.С. К., починала на 18.05.2020 г. С решение по гр. дело №1040/2020 г. по описа на РС – Благоевград те са вписали приемане на оставеното им наследство на Д.С. К. - по опис. Последният съставлява два имота, права върху дружествени дялове и акции, банкови сметки на наследодателя; застрахователни и осигурителни права. Стойност на имуществото не е посочена и не се установява какви суми са налични по банковите сметки. С решение по гр. дело №1293/2020 г. по описа на РС – Благоевград по реда на чл. 65, ал.1 от ЗН съдът е разрешил на наследниците да се разпоредят с част от наследственото имущество- двата недвижими имота. От нотариален акт за прехвърляне на недвижим имот вместо изпълнение на парично задължение от 02.09.2020 г. по нот. дело № 173/2020 г. и по нот. дело № 174/2020 г. на Нотариус с рег.№043 на НК се установява, че С. СЛ. К. и СТ. Р. К. прехвърлят имотите на трети лица, за които се твърди, че са кредитори, претендирали от тях изпълнение на парични задължения на наследодателя за сумата 81 хил.лв., респ. 83 хил.лв. С решение по гр. дело № 2221/2020 г. по описа на РС – Благоевград съдът е продължил срока за приемане по опис на наследството и приет друг актив от наследството – права върху дружествен дял.

Съгласно чл. 60, ал. 2 от ЗН, наследникът, който е приел наследството по опис, отговаря само до размера на полученото наследство.

Според правилото на чл. 429 от ГПК за субективни предели на изпълнителния лист, ал. 2 - издаденият изпълнителен лист срещу наследодателя може да бъде изпълняван и върху имуществото на неговите наследници, *освен ако те установят*, че са се отказали от наследството или че са го приели по опис. Когато наследникът не е приел наследството, съдебният изпълнител определя срока по чл. 51 от Закона за наследството, като съобщава изявлението на наследника на съответния районен съдия, за да бъде надлежно вписано.

Съдът, като взе предвид изложеното, счита, че в настоящото производство по арт. от 435 и сл. от ГПК не е компетентен да преценява законосъобразността на действията на съдебния изпълнител и дали е зачел евентуално представени от наследниците доказателства по чл. 61, ал.2 от ЗН. Освен това, съдът в процедурата по чл. 420 от ГПК разглежда доводи на длъжника за това, че вземането не съществува, поради което не се дължи и това налага спиране на принудителното изпълнение, а не по въпроси за наследственото правоприемство и обема отговорност на наследника. Това не са обстоятелства относими за възникването или погасяването на правото на парично вземане

на кредитора. За пълнота следва да се отбележи, че отговорността на наследника се разпростира в обем до стойността на наследствения актив, който е приет по опис, а тази стойност не се изчерпва с недвижимото имущество, предмет на описа.

Ето защо, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ Искане вх. №94529/24.11.2021г. на длъжника С. СЛ. К. и СТ. Р. К. с правно основание чл. 420 от ГПК.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Софийски градски съд в едноседмичен срок от съобщаването му.

Препис от определението да се връчи на страните.

Делото да се докладва след изтичане срока за обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____